

N:o 90.

Af Herr **Fredrik Andersson**: *Angående ändring i skiftesstadgan.*

Det är en känd sak att, enär jordarealen i förhållande till befolkningen förr varit större och jordens värde följaktligen mindre, våra förfäder ej varit njugge att, då skifte inom ett byalag företogs, för gemensamt behof afsätta mindre beteshagar, vidsträcktare områden till grus-, sten-, ler- och torftägt samt omätligt tilltagna, numera öfverflödige s. k. fågator m. m.

Efter de skedda ändringarne i skiftes- och stängselstadgan hafva dylika allmänningars värde för skifteslagets gemensamma behof förminskats eller försvunnit, hvaremot den eller de delegare, som varit nog lyckliga att få dem inom eller bredvid sina egoområden, på de öfriges bekostnad erhållit en afgang fördel.

I nu gällande skiftesstadga finner jag ej någon bestämd föreskrift, huru eller i hvilken ordning dylika för ett skifteslag gemensamma utmarker genom delning eller egoutbyte kunna komma delegarne till lika nytta.

Genom en enligt min mening oriktig utdraging och tillämpning af § 6 i kongl. skiftesstadgan den 9 November 1866 har, så vidt för mig är känt, den praxis utbildat sig, åtminstone i min hemort, att, der en sådan delning ifrågasatts, en enda af delegarne, naturligtvis den som drager den enda eller största nytta af allmänningen, kunnat hindra en sådan rättvis åtgärd.

Så länge nu det stadgandet står kvar, som riktigt eller oriktigt tillämpats i denna rigtning, att delning eller egoutbyte af sådana platser ej må ske utan alla delegarnes medgifvande, så är ju klart att den eller de, som draga största nyttan af marken odelad, ej vilja ingå i delning eller egoutbyte med öfrige.

Jag vill därför föreslå, att vår nu gällande skiftesstadga så ändras eller till henne ett sådant tillägg göres,

att samfäld mark af hur litet omfång som helst inom ett eller flera skifteslag, då den icke till gemensam nytta för delegarne kan begagnas, må genom delning eller egoutbyte skiftas, der minst $\frac{1}{3}$ af delegarne sådant önska.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

F. Andersson.